

שרוצה להציל את מישפחתו, כמוהו, הרי זה מניע חיובי ואצילי. האם זה לא אותו דבר כשתורמים דם ומקבלים בעבור כך כסף? ההבדל היחיד ביני ובין תורמים, המקבל שכר גם, שהוא בניגוד אליו יכול לתרום כל שלושה חודשים עוד מנתרם, ואני לא אוכל לחדש עוד יד או עין חדשה." יוסף אינו מכיר אנשים שמכרו איברים, או כתייחולים שבהם הדבר כובע. לטענתו הוא כור ועסיהארץ, ולא מתמצא כלל בנושא. איך עושים זאת? לאן פונים? כמה כסף דורשים עבור כל איבר? ועוד שאלות רומות לאלה הוא ממשיך לשאול את עצמו. הוא חשב על סדר-עדיפויות למכירת איבריו ועל סכומיהם שידרוש, אך לא בצורת מחירון. "אני מעוניין למכור איבר אחד זוגי תמורת כסוי חובתי. למשל, אם חולה מסויים יסכם איתי על עיסקה, שבה אמכור כליה אחת, הוא יכסה לי אך ורק סכום של 20 אלף דולר, שזה מחצית חובתי, אני לא אתלהב, ואשתדל להתמקח איתו. מה יקרה אם לא אצליח? אכצע את העיסקה, ואשתדל לא למכור עוד איבר

בסוף שנות ה-70 כשסיים את שרותו הצבאי המלא, נשא את מרים לאשה, והם עברו להתגורר בנצרת-עילית. במשך שנים רבות החליף יוסף מספר רב של מקומות-עבודה וסוגי עבודה — מודליסט, צבע, וכו'. הוא מוזכר בגאווה ובחיוך שלפני עשר שנים למד בתל-אביב במשך כמה חודשים את נושא הביטוח, ופתח סוכנות-ביטוח בנצרת-עילית. בענף ביטוחיים הצלחתו היתה רבה, והוא מראה בגאווה תעודות-הצטיינות שקיבל כסוכן במחוז הצפון. בנוסף של החברה. אבל סוכנות-הביטוח הירדירה וסופה המוחלט של אותה הצלחה היה בסוף 1981. מאז ועד היום הוא היה מובטל תקופות רבות וארוכות, וגם באחרונה עד אשר התחיל לעבוד כמחסאי.

"ההורים שלי חתומים על המשכנתא של הדירה שלנו. בגלל המצב הכלכלי אנו מפגרים מאוד בתשלומים. בנק-טפחות שלח להם מיכתב-אזהרה. הם היו מנדנדים לי, ויודעו מאד לחיי. הם היו שואלים אותנו פעמיים ביום ואפילו שלוש אם שילמנו, כאשר הם ידעו טוב מאוד



יוסף בשרותו בצבא נכות שר 10%

7718	370
55405	7718000001100000
47687	107905

הלוקש של יוסף 476.87 שקל, אשה וארבעה ילדים

זוגי, אלה להתמודד עם מחצית החוב כדרכים אחרות." ככל זאת יש לו סדר-עדיפויות: "מאור עיני, העין הוא האיבר החשוב ביותר עבורי, וכן כליה. חשובים קצת פחות הם ידיו, ובמיוחד יד-ימין. הפחות חשובים מכל רשימת איבריי הזוגיים למכירה הם רגליי." הוא מבקש להשאיר את כתובתו ופרטיו "לאותו ציבור-קוראים שאיכפת לו ממנו ושמרגישים מעורבים: יוסף ת"ד 540, מיקוד 17000, נצרת-עילית, טלפון: 06-556336.

שאינו מובטל. הם צעקו עלינו, רבו איתנו וכיישו אותנו אני מרגיש כמו יתום, ובעצם גרוע יותר. מדוע? ליתום לא היו מנדנים ומטרידים המתים. יתום לפחות לא קיבל את סטירות-הלחי ממישפחה, כפי שאני קיבלתי." יוסף יודע כי בישראל יש בעיה של מחסור באיברים להשתלה. והוא מעוניין לבצע את עיסקת האיברים במהרה. לדעתו יש לראות את הסיבה שבגללה מוכר אדם את איבריו. למשל, נרקומן שמוכר את איבריו לשם סמים — זו תופעה שלילית בעיניו. מי

הזרמנות היא מביעה זאת שחשוב לה יותר מכל שלא אפגע בכריאותי. הייתם צריכים לראות איך היא כעסה כאשר שמעה שמישהו מעוניין לקנות את רישתי-העין שלי. אבל היא יודעת שאני ארון לעצמי, ואני הוא שמחליט מה שטוב עבורי, וכך הוא הרבר לגבי ילדי. הבוגרים שמבינים יותר כעסו מאוד כשהתפרסמו הכתבות בעיתונים, כי הם רוצים לראות את אביהם בריא ושלם."

מרים מהנהנת בראשה כאות להסכמה לרבריו של בעלה, כאשר הוא מוזכר כי "הוריה של מרים לא יודעים על החלטתי למכור איברים, מכיוון שלא סיפרנו להם, וגם מפני שאינם מבינים טוב עברית. הם יודעים שבשנים האחרונות אנו שקועים בחובות, והם תמיד עוזרו ועוזרים לנו, ככל שרק יכלו."

יוסף הוא גבוה, חסון, בהיר-שיער, ממושקף, מיבטאו מסגיר את מוצאו הרומני. כאשר היה בן 13 שנה עלו הוריו, אחותו והוא מרומניה לישראל והשתכנו בעפולה. הוא למד שנתיים בבית-ספר תיכון, בשנתיים האחרונות הוא עבד כחניך בתפקיד של עוזר חשמלאי, ולמד בחלק מהשבוע בבית-ספר של רשת עמל הנדסת-חשמל.

שנה. בארבע השנים האחרונות עבדה לסירוגין כפקידה, כמוכירה ואף כפועלת-ייצור. כיום אין היא עובדת בגלל ילדיה, ובמיוחד הקטנים יותר. הבכור בן ה-16 לומד בבית-ספר תיכון בכיתה י"א. הבת היחידה (14) לומדת בכיתה ט' בחטיבת הביניים, בן נוסף (6) לומד בכיתה א'. בך-הזקונים הוא רק כבן שנה.

גשר ארון וצר מבטון מוביל לשיכון טרומי רבי-קומות, המאכלס דירות רבות, צפופות, ודוחקות זו בזו. במיבנה זה שוכנת דירתה בת שלושת החדרים של המישפחה. הדירה מסודרת, משופצת ומרוהטת במיטב הריהוט והמיכשור החשמלי, ולפי דיכריהם אין פריט שלא מעוקל. תמונות ופוסטרים של כוכבי רוק וקולנוע מקשטים את קירות החדרים של הילדים הגדולים. הכניסה וסלון הדירה מעוטרים בעץ דקורטיבי, כאשר מחלון הוויטראז' של הסלון נשקף נוף הררי של נצרת.

אי-אפשר לחדש יד
יוסף: "אשתי מתנגדת, וכועסת שאני רוצה למכור איברים. ככל

(המשך עממוד 39)
לא האופי שלי. זה מנוגד למוסר שלי ולערכים שעל-פיהם התחנכתי. אני אף פעם לא הסתכתי עם המישטרה, ופה בנצרת השוטרים מיוודים איתי.

"יירה מהארץ? בריחה? אני לא מסוגל לחשוב על כך. לברוח מהחובות של האנשים, מהאמון שנתנו בי. זו תהיה פגיעה וזילזול בכל אותם מכרים וידידים שעזרו לי, סמכו עליי ודאגו לי. בינתיים, אני לוקח ממושל'ה נותן ליוסל'ה — ככה מגלגלים את החובות לוקח מבעל המכולת נותן ליוסל'ה. גם לדבר הזה יש סוף, וזה לא יכול להימשך לעד.

"חשבתי לא פעם על התאבדות, פשוט לגמור והו. אבל שאלתי את עצמי למי אני מזיק, רק לאשתי ולילדי, היקרים לי מכל. ההתאבדות תפתור את הבעיה שלי, אבל אני משאיר אשה עם ארבעה ילדים לסבל, לחובות, להתמודדות עם קניית חלב ובשר — רק לא זה!"

בשעה שבעלה דיבר, עבדה מרים, אשתו של יוסף, נמוכת-קומה, צנומה, תיספורת קצרה מסולסלת, בעבודות הבית ובהאכלת תינוקה. היא בת יחידה לזוג-הורים הגרים בפתח-תיקווה. הם עלו לארץ מרומניה כשהיתה בת 13

א. בירמן את רפי שרותי גביה ואבטחה בע"מ

- טיפול בשיקים ללא כיסוי בכל הארץ כולל במגזר הערבי
- גבייה וביצוע צווי מעצר וצווי עיקול ■ ביצוע פסקי דין ופינויים
- בלדרות לחו"ל ■ אבטחה מיוחדת ■ שומרי ראש

חולון, סוקולוב 13, טל' 5053129, 5053181, 03-854233
חיפה, החלוץ 27, טל' 666269, 04-641711
נתניה, רמז 15, 053-619093
איתורית, טל' 03-7549111, מנוי 6444, רפי

בקרו בייפתחו סניפינו בירושלים ובבאר-שבע